

Tallmokvädet

Sakta rullar dimman in
över fur och gran och villande mo.
En sällsam suck från mossa och lav,
sveper över barrtäckta hav
där tusende år lagts till ro.

Skymningsskuggan mörknar sig
över fur och gran och villande mo
och för sorgeliga drömmar vid vemodets rand
klämtar klockan för brustna band
där tusende år lagts till ro.

Älvens brus dånar dovt
över fur och gran och villande mo
och i dalens hjärta den skurit itu
flödar älvens strömmar ännu
där tusende år lagts till ro.

Vid himlens kant tornar berget högt
över fur och gran och villande mo.
Som en gudabild från svunnen tid
blidkar berget till stilla frid
där tusende år lagts till ro.

Tidens vingar slår sina slag
över fur och gran och villande mo.
Som en frusen ådra står den än
som en evigt trogen vän
där tusende år lagts till ro.

Nu har dimman rullat in
över fur och gran och villande mo
och en sällsam suck från mossa och lav
har svept över barrtäckta hav
där tusende år lagts till ro.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Inte Perfekt med Poeter.se id #3936 innehar upphovsrätten